

revisionen når frem til, at der her er tale om uregelmæssigheder, og at der her eventuelt kunne være tale om svig, så nødvendigvis behøver at være det.

Det er jeg sådan set fuldstændig enig i, for jeg mener, at grunden til de meget store vanskeligheder, man har med at få lavet nogle regnskaber for EU, som kan godkendes af revisionen, er, at man har etableret et enormt bureaukrati, som i virkeligheden ikke i særlig stor udstrækning sikrer, at der er kontrol med, at pengene bliver brugt til det, de skal bruges til, at pengene bliver brugt, uden at der bliver snydt. Derimod er det en garanti for – og jeg tror, det var Venstres ordfører, der nævnte det indledningsvis – at hvis man skal have et EU-projekt finansieret, er det første, man skal tilknytte, måske en jurist eller et andet menneske med kreative evner i forhold til at vende og dreje tal og paragraffer.

At det sidste godt kan lade sig gøre, ved jeg, fordi det faktisk er lykkedes mig selv at have været involveret i EU-projekter, der aldrig fik nogen kritik bagefter, og det skyldes selvfølgelig den dybe hæderlighed, der præger mig, men vel også evnen til at formulere tingene sådan, at de lever op til de indimellem noget besynderlige krav, der stilles.

Pointen i det her er altså efter min opfattelse for det første, at det største problem er, at vi i dag lader en ikke uvæsentlig del af de danske skatteyderes indbetalte penge køre igennem et EU-system, hvor man i nogle tilfælde kan hævde, at de projekter, pengene bliver brugt til, i deres indhold fremstår og virker fornuftige og har gode sociale og miljømæssige hensigter, fordi de jo skal forsøge at reparere på den skade, EU's generelle politik fører til, men at man i kraft af et meget, meget indviklet og sindrigt bureaukratisk system i virkeligheden gør det svært at sikre, at pengene kommer derhen, hvor der er brug for dem.

For det andet: Når der så laves en revision af, om pengene er blevet brugt i overensstemmelse med reglerne, må vi konstatere, at når man så med udgangspunkt i den kritik, der bliver rejst, siger, at en meget stor del – og jeg synes, at de der 10 pct., eller hvor meget det nu er, er en ganske stor del – måske slet ikke skulle have været udbetalt, kan man blive afvist af begejstrede EU-tilhængere med det synspunkt, at det slet ikke skyldes, at der er blevet snydt. Nej, det skyldes bare, at reglerne er så indviklede, at ingen kan finde ud af dem.

Tænk dog at have et projekt, som man går begejstret ind for, og det bedste argument, man har, når der viser sig økonomiske uregelmæssigheder, er, at vi har været med til at lave nogle regler, som er fuldstændig umulige at administrere for folk, og som gør, at kontrollen i virkeligheden bliver vilkårlig. Det synes jeg er meget mere sigende for EU-projektet, end om hr. Morten Messerschmidt skulle have den skumle bagtanke med det her beslutningsforslag at mistænkeliggøre EU, eller end – hvad der er endnu værre – tanken om, at hr. Morten Messerschmidt med det her beslutningsforslag ønsker at fremme sine muligheder for ikke at skulle berige vores eftermiddage i Folketingssalen fremover, fordi han vil til de større europæiske jagtmarker.

Jeg synes, at man skulle bruge energien på, også når man er EU-tilhænger, ligesom at diskutere det, der her er sagen, nemlig den måde, som EU fungerer på, og som er fuldstændig uacceptabel.

Kl. 16:36

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:37

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Jeg vil godt starte med at sige, at hverken jeg eller Dansk Folkeparti overhovedet har nogen skumle bagtanker med det her forslag. Vi har til gengæld nogle meget oprigtige hensigter, og det lægger vi overhovedet ikke skjul på. Vi synes, der i den grad er behov for en højere grad af belysning og mere viden om de fejl, mangler og tilfælde af svig, som helt åbenlyst finder sted i EU-systemet, og derfor synes vi også, det er det rigtigste, at hele den debat, som ellers normalt putter sig i Europaudvalget, hvor en udsøgt skare af Folketingets ærede medlemmer mødes og diskuterer de her ting ganske kortvarigt, simpelt hen flyttes her til Folketingssalen, hvor tingene foregår i fuld åbenhed, og hvor der er mulighed for debat ordførerne imellem. Det er den eneste fornuftige og rigtige måde at behandle så alvorlige sager, som vi står med her, på.

Nu er det blevet bestridt sådan igennem debatten, at der overhovedet er de store problemer. Og hånden på hjertet, kan man jo også diskutere: Hvad er stort, og hvad er meget? Hvor meget skal der til, før noget er stort, og hvor meget skal der til, før noget er småt? Det anerkender jeg og Dansk Folkeparti fuldstændig kan være svært.